

Melancolii de martie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Coboară iar din Făgăraș zăpada,
Sub un cojoc de ger se-ascunde marte,
Stau lângă foc vrând să-i dezleg șarada,
Dar primăvara mea e prea departe

Și mă întreb cuprins de îndoială:
Să fie oare blestemată luna
Cum n-a mai fost demult? Ce învoială
A încheiat cu babele? Niciuna

Nu vrea salcâmi albi să-i vadă-n floare,
Magnolii dezbrăcate la fereastră?
Mă uit spre cer și viforul mă doare,
Când visele le-mpachetez sub lastră.

- Și totuși dinspre sud un vânt adie,
Aromele sunt dulci, orientale,
Mai e puțin și-atâta poezie
Va inunda cetatea... În sandale

Cu tocuri lungi vor defila zambile,
Zăpezile-și vor aduna covorul,
Iubirea mea, vezi tu,-n aceste zile
Cuprind în palme timpul. Mărțișorul

E o poveste veche, ai răbdare,
Ne mai despart doar câteva momente
De verdele-absolut întins la soare
Unde-am trăit atâtea sentimente.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif